

Száz éve született kórházunk első belgyógyász főorvosa

Lórencz Gyula 1846. október 6-án született Eperjesen. Valószínűleg iskoláit is a felvidéki városban kezdte. Az 1866-os téli félévében már a pesti egyetem lajstromozta mint beiratkozott hallgatót. Később a bécsi egyetemen is megfordult. Orvostudományi oklevelét 1872-ben szerezte Pesten, és a végzést követően vizsgázott nőgyógyászatból is.

Magyarország orvosainak évkönyve szerint 1874-ben telepedett le megyénkben kórházi alorvosként. Munkahelye az 1863-ban Korányi Frigyes által szükségkórházként alapított, és 1874. június 10-én a vármegye fenntartásába került nyilvános közkórház lett. Az időközben eltelt években tudását gyarapíthatta Pesten és Bécsben, vagyis gyakorlatot szerzett a különböző orvostudományi területeken, ami

dású köztisztviselőként álló igazgatója dr. Jósza András (ig. főorvos: 1864-1884) mellett az ifjú doktor sokat tanulhatott és számos tapasztalatot szerezhetett. Miután Jósát vármegyei főorvossá nevezték ki, dr.

Kállay Rudolf (1887-1899)

lett a kórház vezetője, aki 1884-től sebész főorvosként már Nagykállóban működött. Kállay és Lórencz kortársak voltak, valószínűleg nagy összhang volt közöttük, amit az is bizonyít, hogy életük végéig kollégaként egymás mellett tevékeny-

ber 14-én mint ilyen megszűnt létezni és mint Erzsébet Közkórház folytatja működését Nyíregyházán november 20-ától a pavillon rendszer szerint épült új hajlékában.” – adta hírül

az 1889. évi betegforgalmi jelentés.

A Kállából áttelepült dr. Kállay Rudolf igazgató főorvos és dr.

Lórencz Gyula osztályos orvos majd főorvos munkáját kezdetben 1-2, majd 1907-től 4-6 alorvos segítette. 1910-ben jelentős átszervezés kezdődött a kórházban. A közgyűlés február 15-én tárgyalta a

akkoriban a szakosodás egyetlen lehetősége volt.

Orvosi munkásságának nagy része Nagykállóhoz köthető. Lakása is a kórház területén volt, a telek alsó-kerti végén épült „alorvosi lakosztályban” – derül ki a kórház 1887. évi betegforgalmi kimutatásából. A kórháznak akkoriban két orvos volt: az igazgató főorvos és az alorvos. Nagy tu-

kedtek. Mindkettőjüket „orvos és sebésztudor, szülész és szemész” titulussal ruházta fel a század utolsó évében kiadott kórházi betegforgalmi jelentés. A kállói közkórház belgyógyászati, sebészeti, szemészeti és bujakóros betegeket látott el; a sebészeti esetek inkább Kállay, míg a belgyógyászatiak Lórencz kezébe kerültek. A nagykállói kórház „...novem-

módosított kórházi alapszabályt, melynek legfontosabb pontja az új osztálybeosztás törvényesítése volt. Ezek szerint a belgyógyászathoz tartozott a heveny fertőző, bőr és bujakóros illetve tuberkulotikus részleg is, melynek vezetését dr. Lórencz Gyulára bízta. Közben 1913. augusztus 30-án kinevezték helyettes igazgató főorvosnak.

Lórencz Gyula családos ember volt. 1880-ban kötött házasságot. Feleségével, Eőri Fintor Ilonával (1862-1947) 35 évig éltek együtt. Nyíregyházi lakásuk a Kállai út 38. szám alatt volt. Őt gyermekük született: Gyula, Ilonka, Anna, Béla és Margit. A szülőket azonban nagy csapás érte. Első szülött fiúk a szülői háztól távol, öngyilkos lett. A felkavaró halálesetről a Mikszáth Kálmán által szerkesztett Országos Hírlap 1898. évi február 17-i száma ekképpen írt: „...Lórencz Gyula betedosztályú reáltanuló a nagykállói kórházi főorvos fia, ma szíven lőtte magát és nyomban meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.”

Lórencz főorvos a gyógyítás mellett társadalmi funkciót is vállalt. 1907. június 22-én megválasztották a nyíregyházi ág. hitv. Kossuth Lajos Főgimnázium Tanácsának tagjává, mely funkciót haláláig ellátott. Elismerések jelzik, hogy köztisztviselőként álló személy volt. 1905-ben Magyarország tiszti cím és névtára vármegyei tiszteletbeli főorvosként említi. Az 1849-ben alapított, kiváló érdeméért adományozott Ferenc József rend tulajdonosa volt.

A nehéz munkában kimerült főorvos hosszas szenvedés után 1915. április 4-én de 11-kor, 69 évesen távozott az élők sorából. Két nap múlva délután 3 órakor temették a Morgó temetőben az evangélikus egyház szerint. Sírja ma is megtalálható az Északi temető XII. parcella 31. helyén.

Az emlékezők egy mélyen gondolkodó, nemes egyéniségű, nagy tudású embertől búcsúztak.

Dr. Kübrner Éva PhD.
könyvtárvezető